

la humanitat

Any II : Núm. 147
Barcelona, 29 d'abril de 1932

Redacció i Administració, Pelayo, 56, segon : Telèfon 16407 i 16408
Impremta: Muntaner, 49 : Telèfon 1518

Fundador: LLUIS COMPANYS

TAMBE ELS GOSSOS SENTEN LA CRISI

A Nova York augmenta el nombre de persones mossegades pels gossos

Nova York. — La crisi econòmica i la intranquil·litat que se sent per tot arreu ha assolit també a la població canina de Nova York. Les estadístiques oficials diuen que el nombre de persones mossegades per gossos als carrers d'aquesta ciutat ha augmentat considerablement des de primer d'any.

El president de la Societat Protectora d'Animals s'ha ocupat d'aquest assumpte.

"M'estranya — ha dit — que els gossos novaiorquins s'hagin contagiats de la intranquil·litat que regna en moltes llars.

Degut a la depressió econòmica, molts gossos han estat abandonats pels seus propietaris, que no poden pagar la llicència, ni tan sols mantenir els animals.

Si no hi ha casa ni on dormir, no és d'estranyar que els gos abandonats es precipiti a mossegar tot el que estigui al seu abast. És clar que és una desgràcia que algunes vegades sigui la seva presa una canella d'home o un turmell de dona."

El President de Catalunya parla de l'Estatut i de les pròximes eleccions

El President de la Generalitat, en la seva darrera entrevista amb els periodistes que fan informació en aquell centre oficial, els prometé que cada divendres canviaria impressions amb ells. Avui, complint el seu propòsit, ha parlat una bona estona amb els informadors al seu despatx oficial.

En començar la conversa, els periodistes s'han interessat per l'estat de salut de la germana del President que, com no ignoren els nostres lectors, fa una llarga temporada que es troba en gravíssim estat.

Ha dit el President que seguia igual. A continuació, com és natural, la conversa ha girat cap a l'Estatut i cap a la forma com es portaran a cap les properes eleccions per al Parlament de Catalunya.

Avui — ha dit el President — gairebé tots els diputats catalans ja són a Madrid; resta únicament el senyor Terradellas, al qual les seves múltiples ocupacions no li han permès desplaçar-se, i el senyor Sunyer i Garriga que m'ha fet comunicar que es troba al llit amb molta febre.

A preguntes dels periodistes ha seguit dient el senyor Macià que dilluns vinent tindria lloc, a la Generalitat, una reunió de tots els caps dels partits polítics de Catalunya per tal de posar-se d'acord sobre quin seria el sistema electoral que s'adoptaria a les futures eleccions per al Parlament de Catalunya.

— És un xic difícil prejutjar quin serà el sistema elegit, puix que hi ha opinions molt diverses. Tenim, per exemple, el cas dels que són partidaris de la representació proporcional dintre qual sistema hi ha diverses modalitats.

Sempre contestant a les preguntes dels informadors, ha dit que no seria possible, per les primeres eleccions, donar el vot a la dona, puix que s'hauria de modificar el cens, cosa que implicaria un retràs a la convocatòria de les eleccions.

— El meu desig — digué — és, immediatament que sigui aprovat l'Estatut, convocar les eleccions, és a dir, vint o vint-i-cinc dies per a la convocatòria i seixanta dies entre la convocatòria i les eleccions.

Un periodista li ha preguntat si serien a l'estiu.

— No hi ha dubte — ha contestat el senyor Macià —. Tinc interès en defugir l'estat transitori actual, puix si arribéssim a l'època de la formació dels pressupostos espanyols sense que s'hagués fet el traspàs de funcions, ens trobaríem que serien elaborats d'una forma unitària i la constitució de la Catalunya autònoma sofriria un gran retràs.

Preguntat respecte la dimissió del senyor Terradellas del seu càrrec de secretari de la Presidència, ha dit el senyor Macià que havia acceptat amb molt de sentiment la seva dimissió, però que se'n feia càrrec, puix pesen damunt el senyor Terradellas moltes ocupacions.

— Així és — ha seguit dient — que, des d'ara, el meu secretari particular serà el senyor Millàs-Raurell, i el polític el senyor Alavedra. Per més que quan s'aprovi l'Estatut això sofrirà algunes modificacions.

Després d'aquestes paraules el President de Catalunya s'ha acomiadat dels periodistes amb la seva proverbial amabilitat.

L'ESTATUT DE CATALUNYA AL PARLAMENT

Els enemics de l'Estatut no reposen. — Les opinions de Royo Villanova, Martínez de Velasco, Calderon, Melquíades Alvarez, Abadal, Sbert i Aiguader. — L'actitud dels radicals

COMENTARIS AL MARGE DE L'ESTATUT

El fet que aquestes hores definitives necessitin de la col·laboració de tots els catalans, i que per a lluitar per Catalunya no es rebutgi a ningú, no vol dir de cap manera que sia necessari, ni convenient, ni políticament ètic el que cada grup apugui la seva pròpia fesomia, ni que abandoni les seves posicions ni el seu propi pensament, ni s'obtidin la glòria o les responsabilitats de la història de cadascú.

Ningú ens guanyarà a nosaltres en l'elitat i en respecte en la pràctica política d'aquests moments; però pel mateix estem també resolts a denunciar i a combatre les maniobres partidistes que aprofitant-se de l'amor a Catalunya volen realitzar els qui l'han tinguda moltes vegades als llavis, però no l'han sabut servir en les hores tristes amb el sacrifici necessari. Els crims i els imperatius i les petites habilitats de clientela o de grup, són impropies d'aquests moments. És la serenitat, la resolució i la disciplina el que ha d'ésser signe de la capacitat del nostre poble.

En el banquet que es va celebrar al Palau de Belles Arts a homenatge al senyor Companys, ja algun orador va assenyalar algunes de les maniobres a què ens referim. El senyor Humbert Torres, va ésser bastant explícit. I cal que el poble republicà i catalanista mediti aquelles paraules.

Es presenta l'Estatut de Catalunya, en nom de la Llibertat i de la Democràcia. Es presenta a les Corts Constituents de la República. Ha estat necessari que vingüés la República perquè es fes possible que la nostra terra trobés possibilitats i seguretats d'ésser escoltada i atesa. El plet nacional català, sempre rebutjat per la Monarquia, escarnit i besat, amb enganys seguits i menyspreus constants, troba dificultats, però troba també paraules de comprensió i d'amor. Nosaltres, republicans, no ens vendriem a la República per uns càrrecs, ni aquesta voldria comprar-nos. Nosaltres, republicans, lluitarem, fins allà on sia menester, perquè Catalunya obtinguí les seves llibertats. Sempre ho havíem dit que Catalunya tan sols podria resoldre el seu plet amb la República. Els equivocats no ens poden donar ara lliçons ni marcar-nos el camí. No ens poden donar lliçons de catalanisme ni de republicanisme. Ni exemples de sacrifici.

ELS METGES D'AVILA TAMBE OPINEN

Madrid. — El Col·legi de Metges de la província d'Avila ha lliurat el següent escrit al cap del Govern i als caps de les minories parlamentàries.

"En nom de la Junta de Govern de este Colegio de Médicos, tengo el honor de dirigirme a usted para rogarle encarecidamente interceda con su valiosa influencia para que, llegado el momento de discutirse en las Cortes el Estatuto de Cataluña, no se conceda a esta región la sanidad interior, como se propone en el dictamen redactado por la comisión parlamentaria correspondiente, pues sería en contra sentido, cuando la sanidad tiende a internacionalizarse, por no considerarse suficiente la estatificación para su eficacia y desenvolvimiento, si el Estado español hiciera dejación de uno de sus primordiales deberes; la defensa de la salud y la vida de sus ciudadanos. Además, al conceder como se propone a Cataluña plena autonomía para nombrar a todo su personal médico sanitario, sería dividir a los españoles en dos castas; privilegiar a una la catalana que tendría perfecto derecho a concurrir a los concursos dentro de su territorio y a los del resto de España, y en otra casta inferior a la que pertenecerían los demás españoles, a los que les estaría vedado desempeñar los mismos cargos en las regiones autónomas.

Por todo cuanto antecede, y por otras muchas razones que no consideramos preciso indicar, esperamos que usted defienda en las Cortes que la Sanidad sea función íntegra e inalienable del Estado central.

ROYO VILLANOVA CONTRA L'ENYAMENT CATALA

Madrid. — El senyor Royo Villanova ha manifestat la seva alarma davant els propòsits que s'assegura que existeixen d'aprovar amb tota celeritat l'Estatut català, mitjançant una intel·ligència entre el Govern i els caps de grup sobre la base de cedir a Catalunya l'ensenyança.

Va dir que li arriben excitacions des de la mateixa Catalunya perquè no transigui en aquesta matèria i espera que no es transigirà, car els socialistes, radicals i radical-socialistes, han votat en contra de cedir l'ensenyança a Catalunya.

MAURA - ROYO VILLANOVA

Madrid. — L'obstrucció que la minoria radical ve fent al projecte de delegacions provincials del treball i la freqüència amb què es produeixen les votacions nominals, determinà que estiguessin més concorreguts, durant tota la tarda, el Saló de Conferències i els passadissos del Congrés i el Saló de Sessions.

Miguel Maura s'aturà a parlar amb el senyor Royo Villanova, al qual li va preguntar perquè persistia en la seva posició irreductible a l'Estatut de Catalunya.

— Perquè és atemptatori a la sobania i a la unitat nacional — respongué el senyor Royo Villanova.

Començat fou aquest diàleg, quan de seguida s'aproparen als esmentats senyors alguns diputats, entre els quals hi havia representants de Catalunya i alguns periodistes.

El senyor Royo Villanova insistí en les seves apreciacions, ja conegudes, en relació amb el problema català i es remuntà a l'any 1910 per recordar la seva intervenció fora i dins del Parlament, quan foren discutits els projectes dels senyors Antonio Maura i Canalejas.

El senyor Royo Villanova es mostrà partidari amb don Antonio Maura, que primer podia reconeixre l'entitat regional i després, quan es veies que la regió administrava acertadament els interessos, seria el moment que, per lleis especials, es concedessin les delegacions respecte a ensenyança, justícia, Obres Públiques, etc., etc., que a l'Estatut se'l reconeix.

La forma de fer-ho — deia — ha d'ésser de baix a dalt, partint primer de l'economia municipal, però no s'ha de fer de dalt a baix, com es vol pretendre ara.

— Però tingui vostè en compte — li va dir el senyor Maura interrompent-lo — que des de l'any 1910 fins ara, a Espanya han passat moltes coses.

— Sobre tot — continuà el senyor Royo Villanova — quan ha anat en desprestigi cada vegada més del Poder central.

LA COMISSIO DE PRESSUPOSTOS S'OCCUPA DE L'ESTATUT

Madrid, 28. — A dos quarts de quatre de la tarda s'ha reunit la Comissió de pressupostos, per tal de deliberar sobre la procedència de l'informe demanat pel president de Cambra sobre el capítol quart del projecte de l'Estatut de Catalunya.

Els representants catalans sostingueren que no era necessari que la Comissió de pressupostos redactés dictamen d'aquest projecte, tota vegada que, de moment, no afecta al pressupost de l'Estat.

Alguns advertiren que encara que hom redactés l'informe, això no podria detenir la discussió del projecte, la qual podria començar immediatament, tota vegada que la part econòmica de l'Estatut està continguda en el capítol quart i podrien anar discutint-se els tres primers.

Altres diputats entenien, en canvi, que no podia emprendre's la discussió de la totalitat fins no veure's l'informe demanat a la Comissió de pressupostos, car un dels elements de judici d'aquest debat seria forçosament el criteri que fixi la Comissió de pressupostos en l'aspecte econòmic.

La Comissió tornarà a reunir-se demà per tal de continuar examinant la qüestió, i s'espera que dissabte pugui tenir ja en el seu poder la documentació demanat al ministre de Finances pel senyor Abilio Calderon.

OSCA VOL APROXIMAR-SE A CATALUNYA

Madrid. — "El Sol" publica unes declaracions del diputat senyor Marraco, en les quals, en referir-se a l'Estatut de Catalunya, diu:

"En Aragón la alarma es grande porque prevenimos, sencillamente, su desmembración. Huesca parece rehuir la inteligencia con el resto de Aragón, y si ve ventajas en el régimen catalán, y por su parte, ocurre algo semejante en Cinco Villas, con relación a Navarra, la desintegración de nuestro país sería posible.

Como relación, pudiera ocurrir una inteligencia con Castellón y Valencia. Las aguas, las minas, los aprovechamientos de energía, la comunicación con Francia, para Valencia, y la nuestra con el mar sin riesgo de trabas ni derechos diferenciales, aconsejan esa solución.

En consecuencia, sobrevendría un vacío irremediable para Cataluña, porque nuestra tierra, así complementada, adquiriría condiciones de poderosa industrialización, al mismo tiempo que en toda España la reacción ante la indiferencia de Cataluña por los problemas nacionales avivaría los deseos de una independencia comercial que ya se inician vivamente.

Sea como fuere, es lo cierto que al empezar por ese lado los complementos en una o dos regiones, se advierte que la obra constituyente no ha terminado, y, antes bien, comienza ahora lo interesante."

PARLA MERQUIADES ALVAREZ

Madrid. — Referint-se al moment polític que s'apropa amb la discussió de la reforma agrària i l'Estatut català, el senyor Melquíades Alvarez, ha dit:

— A jui meu s'apropen moments d'una transcendència política gran, jo penso intervenir en la totalitat dels dos projectes; l'agrari i el regional. En aquest darrer problema la meua actitud no pot estar més definida. I a mi m'atendré. Entenc que les dues qüestions requereixen una amplitud d'amen i de discussió extraordinària. Es precisa que tots els partits i els grups es defineixin clarament.

Com que se li va dir que s'atribuïa per algun periòdic al senyor Azafia el propòsit de reunir els caps de minoria per a escusar la discussió de l'Estatut, replicà:

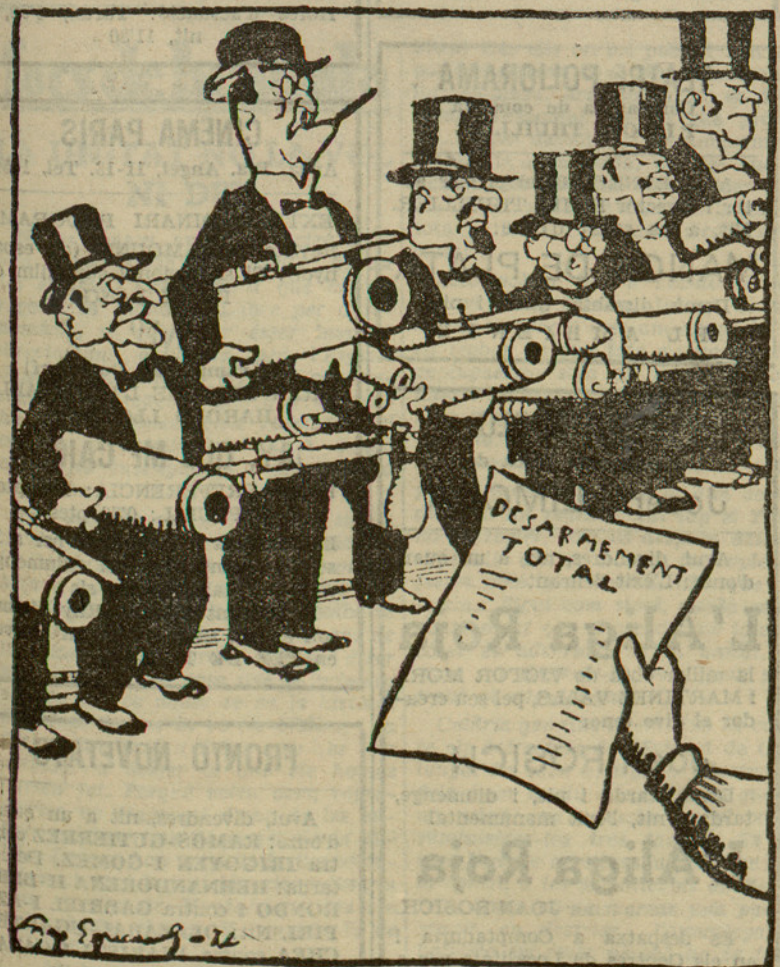
— No ho crec. Seria insensat escanyar una discussió de tanta transcendència per a Espanya. Suposo pel contrari que el Govern té interès que en totes les actituds s'clareixin i es definin sense limitacions.

UNES DECLARACIONS DEL DOCTOR AIGUADER

Madrid. — "El Imparcial" diu que ha parlat amb una alta personalitat, diputat per Barcelona, prop de l'article publicat per "Solidaridad Obrera", sobre la situació dels partits polítics catalans.

Aquell respongué que l'article esmentat no té la importància que se li vol donar, puix no representa aquest periòdic a la totalitat dels sindicats, sinó realment a uns quants elements revolucionaris que estan en els seus moments d'agonia.

També parlà el redactor de l'esmentat periòdic amb el doctor Aiguader, qui li digué que els obrers catalans i homes de gran sensatesa i amants de la família. Van al·l donant els que preconitzen l'acció violenta,

LA SEGONA REUNIO DE LA CONFERENCIA DEL DESARMAMENT
— I el que no estigui conforme que aixequi la mà.